

Katolík v Bielom dome? Pokojne, je to len CINO...

Grzegorz Kucharczyk

14. februára 2021 ✝ *Politika*

Keby sa na konci 19. storočia stal katolíkom hlavou protestantskej veľmoci, bol by to dôvod na veľkú radosť a nádej pre celý katolícky svet. Na začiatku 21. storočia to však vzbudzuje vážne obavy.

Pred šesťdesiatimi rokmi demokrati v Spojených štátoch nominovali do prezidentských volieb brilantného mladého senátora z Massachusetts Johna Fitzgeralda Kennedyho. Veterán z druhej svetovej vojny, známy svojím antikomunistickým presvedčením, mal v očiach mnohých amerických voličov iba jeden vážny „nedostatok“ – bol katolíkom.

Antikatolicizmus s nativistickými koreňmi (siahajúci do prelomu 19. a 20. storočia) bol veľmi silný v širších protestantských mainstreamových kruhoch v USA. Organizácie združujúce mnoho vyznávačov „reformovaného“ kresťanstva v krajine, ako napríklad *Southern Baptist Convention* alebo *National Gospel Society*, sa postavili proti Kennedyho kandidatúre poukazujúc na to, že jeho náboženstvo je v zásade neamerické. Konferencia národných občanov pre náboženskú slobodu, v ktorej dominovali rôzne protestantské denominácie, slovami svojho prezidenta Normana Peeho uviedla, že nejde iba o zmenu nájomníka Bieleho domu: „*V hre je osud našej americkej kultúry. Netvrdím, že neprežije, ale už nebude rovnaká.*“

John F. Kennedy

zdroj: Pixy.org

Jacqueline Kennedyová, manželka JFK, takto upokojovala jeho protikatolíckych protivníkov: „*Je nespravodlivé stavať sa proti jeho kandidatúre preto, lebo je katolíkom. Ved' on je nakoniec taký slabý katolík. Bobby (Robert Kennedy, brat JFK) je iný, nikdy nevynechá omšu a pravidelne sa modlí.*“

Prešlo šesťdesiat rokov. Demokratická strana si znovu zvolila katolíckeho kandidáta, ktorý v prezidentských voľbách zvíťazil v pretekoch o Biely dom. Hlavný rozdiel však spočíva v tom, že otázka katolicizmu Joea Bidena už nevzbudila emócie porovnateľné s emóciami, ktoré vzbudil katolicizmus JFK v roku 1960. Biden

nemusel hľadať pomoc svojej manželky. Celá jeho doterajšia politická kariéra, niekoľko desaťročí v Senáte USA a osem rokov vo funkcii viceprezidenta po boku Baracka Obamu, dokázala, že patrí do širokej skupiny formálnych katolíkov označovaných skratkou CINO (*Catholics In Name Only* – *Katolíci iba podľa mena*), čiže katolíkov úplne neškodných pre čoraz väčšmi sa rozmáhajúcu civilizáciu smrti.

Aký je typický CINO?

Na minuloročnom volebnom zjazde Demokratickej strany, ktorý oficiálne nominoval Joea Bidena za kandidáta na prezidenta, senátor Chris Coons z Delaware uviedol, že Joeova viera je *„vierou, ktorej ide o našu budúcnosť; o svet, v ktorom je menej utrpenia a viac spravodlivosti a v ktorom sme lepšími strážcami stvorenia; o svet, v ktorom budeme mať spravodlivejšiu prístahovaleckú politiku; v ktorom pomenujeme a čestne sa postavíme k dedičným hriechom tohto národa – k otroctvu a rasizmu. Joe vie, že sú to najdôležitejšie otázky týchto volieb, a sú zakorenené hlboko v jeho viere.“*

Samé, ako vidíme, „plusy“ a žiadna zmienka o Bohu, ani o nadprirodzenom rozmere „Joeovej viery“. Avšak ako ubezpečoval senátor Coons, ona je silná, osobná a súkromná. Pre Joea nie je propagandou ani politickým nástrojom.

Alebo azda demokratický senátor sfalšoval obraz duchovného života Joea Bidena? Pozrime sa teda, čo hovorí o svojej viere sám novozvolený prezident. V knihe *Sluby, ktoré treba dodržať* (Promises to Keep) sa Biden vyznáva: *„Som katolík kultúrny aj teologický. Moja predstava o sebe, rodine, komunite, šírom svete vychádza priamo z môjho náboženstva. Nejde iba o Bibliu, Desatoro, sviatosti či naučené modlitby. Je to o kultúre.“*

V špeciálnej nahrávke pripravenej na účely volebnej kampane vysielanej vo Veľkom týždni, Biden, citujúc slová protestantského dánskeho filozofa Sørensa Kierkegaarda (*Viera vidí najlepšie v tme*), priznal, že práve viera mu pomohla prežiť rodinné tragédie (smrť syna i manželky).

Dobre informované a Bidenovi spriaznené médiá (na prstoch jednej ruky by sme mohli spočítať tie, ktoré neboli spojencami kandidáta demokratov počas poslednej volebnej kampane) informovali, že Biden vždy nosí vo vrecku ruženec. O tom, ako často ho používa, však nepadlo ani slovo.

Viera ako osobná vec či kultúrny katolicizmus, v ktorom nejde o Desatoro ani o sviatostný život – to sú najdôležitejšie prvky bytosti zvanej CINO. Každopádne dajme opäť slovo Joeovi Bidenovi: *„Moja viera určuje, kto som. (...) Pokiaľ ide o potrat, akceptujem stanovisko mojej Cirkvi, že život začína počatím. Toto je stanovisko Cirkvi a ja ho prijímam v mojom osobnom živote. (...) Ale nemyslím si, že mám právo hovoriť iným ľuďom, že ženy nesmú rozhodovať o svojom tele. Toto je ich rozhodnutie po dohode s lekármi.“*

Nelogičnosť svedomia

O súčasnom Rusku, ktoré pestuje Leninovu pamiatku a zároveň buduje nové chrámy, sa hovorí, že je výrazom nelogičnosti svedomia. Toto označenie sa dokonale zhoduje s citovaným krédom Joea Bidena, ktorý síce vo svojom svedomí vie, že umelé prerušenie tehotenstva je zlé (i keď nie Cirkev, ale genetika sa vyjadruje o počiatku života), nepovažuje za vhodné informovať o tom ostatných. Toto poznanie si necháva pre seba.

Joe Biden – ako sám pripúšťa – vie od Cirkvi, že viera bez skutkov je mŕtva. (Jak 2,26) Aké sú teda skutky novozvoleného katolíckeho prezidenta v kontexte stretu medzi civilizáciou života a civilizáciou smrti, ktorý sa odohráva pred našimi očami? Sú úrodnou pôdou pre jeho vieru alebo – inými slovami povedané – sú vyjadrením jej vitality?

Joe Biden prednáša prejav na Memoriále Nelsona Mandelu

zdroj: wikimedia commons

Po niekoľkých desaťročiach pôsobenia v americkom Senáte Joe Biden opakovane hlasoval proti pokusom o obmedzenie tzv. práva na umelé prerušenie tehotenstva (ako prejavu „práva na súkromie“), ktoré v roku 1973 legalizoval Najvyšší súd USA. Postavil sa okrem iného aj proti legislatíve zakazujúcej maloletým prekračovať hranice medzi štátmi, aby mohli ísť na potrat. Nechcel, aby boli rodičia týchto maloletých zo zákona informovaní o takejto praxi. Nepodporil zákaz potratov v nemocniciach nachádzajúcich sa na amerických vojenských základniach. Postavil sa proti zákazu klonovania ľudí.

V roku 1994 Joe Biden, ako senátor štátu Delaware, napísal v liste jednému zo svojich voličov, že najmenej päťdesiatkrát hlasoval proti federálnemu financovaniu potratov (teda za peniaze všetkých daňových poplatníkov). Zdôraznil, že štát by nemal prikazovať tým, ktorí, tak vy ako aj ja, dôrazne vystupujú proti potratom, aby za ne platili.

No, ale v hlboko a veľmi originálne prežívanom kultúrnom katolicizme Joea Bidena nejde o Desatoro. A preto ako prezidentský kandidát vyhlásil, že ako budúci prezident bude konať tak, aby zrušil tzv. Hydeov dodatok, ktorý práve zakazuje financovanie potratov z peňazí amerických daňových poplatníkov.

Podstata veci

Základné prvky živočíšneho druhu CINO teda už poznáme. Odkiaľ sa však vzali a prečo v takejto konfigurácii? Tu sa dostávame k podstate duchovnej a intelektuálnej krízy Cirkvi v Spojených štátoch. Trvá, rovnako ako v iných miestnych cirkvách, asi šesť desaťročí. Jej obzvlášť dramatickým prejavom bolo faktické vypovedanie poslušnosti amerických biskupov učiteľskému úradu Cirkvi ohľadom neprípustnosti antikoncepcie, ktorá bola v roku 1968 potvrdená encyklikou *Humanae vitae* pápeža Pavla VI. Americkí hierarchovia sa vtedy pridali k vzbure, na čele ktorej stáli nemeckí biskupi. Vzbura bola odôvodňovaná argumentom Karla Rahnera (intelektuálneho gurua tejto verzie modernistov) o oddelení pastoračnej praxe od doktríny. Znie vám to povedome?

Práve v tejto duchovnej a intelektuálnej klíme vyrastali nasledujúce generácie CINO, pre ktoré je prirodzené oddeľovať súkromnú kultúrnu vieru od toho, čo ostatným možno alebo nemožno povedať vo veci rozhodovania sa o ich telách. Podobne v roku 2004 odôvodňoval svoj pro-potratový postoj aj demokratický senátor John Kerry, ďalší katolícky kandidát na prezidenta Spojených štátov.

O nesmiernej hĺbke krízy, v akej sa dnes nachádza americká Cirkev svedčí skutočnosť, že nie biskupi, ale jeden kňaz (Robert Morey z Južnej Karolíny v roku 2018) odmietol podať sväté prijímanie Joeovi Bidenovi, pretože podporuje zabíjanie nenarodených detí. A iba jeden americký kardinál, Raymond Burke, vyjadril uznanie tomuto statočnému kňazovi, ktorý nám pripomenul, že naša viera sa musí prejavovať v našich činoch; každá verejná osoba, ktorá je za potrat, sa stavia proti učeniu Cirkvi!

Podobne ako vývoj nemeckých, holandských alebo belgických kresťanských demokratov, pre ktorých sa písmeno C v názve už dávno stalo zbytočným balastom, je dôsledkom krízy Cirkvi v západnej Európe, tak aj hlavnou príčinou CINO je kríza americkej Cirkvi. Kríza našej civilizácie vždy bola (a je) dôsledkom krízy jej tvorcu.

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z partnerského webu PCH24.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/katolik-v-bielom-dome-pokojne-je-to-len-cino/>